

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 112ον

Στα μέσα Απριλίου ήλθαν στην επικαιρότητα τρία σημαντικά ζητήματα, τα οποία είχαν να κάνουν με την κακή πορεία της πραγματικής οικονομίας και αποδείκνυαν για άλλη μία φορά την αδυναμία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να περιορίσει τις σπατάλες στις ΔΕΚΟ και το Δημόσιο και να προχωρήσει στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές.

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

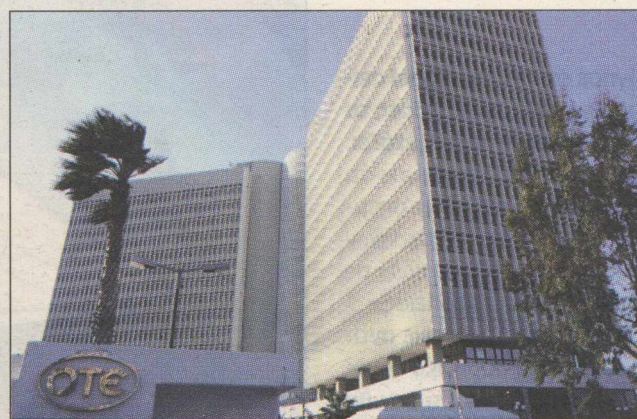
Επρόκειτο για τη δημοσιοποίηση μελέτης του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ) για το τεράστιο κόστος λειτουργίας των ΔΕΚΟ και το ύψος των αμοιβών που χορηγούσαν στους εργαζομένους σ' αυτές σε σχέση με τις αμοιβές στους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, την αυξητική πορεία των δαπανών του προϋπολογισμού του Α' τριμήνου του 1999, αλλά και την πρώτη έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με την οποία γινόταν αναφορά στην πορεία της ελληνικής Οικονομίας.

«Αποκάλυψη» η μελέτη του ΚΕΠΕ

Η μελέτη του ΚΕΠΕ δόθηκε στη δημοσιότητα στις 14 Απριλίου 1999 και δημοσιεύθηκε την επομένη. Από το περιεχόμενό της προέκυπτε η διαπίστωση ότι το 1998 ο μέσος μηνιαίος μισθός για τους εργαζομένους στις ΔΕΚΟ ανερχόταν στις 600.000 δρχ. κατά μέσο όρο, ενώ στους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα το ποσό αυτό ήταν 408.000 δρχ.! Μάλιστα, οι υψηλότεροι μισθοί (για το 1998) με 1.032.000 δρχ. τον μήνα δίνονταν στους εργαζομένους στην Δημόσια Επιχείρηση Πετρελίου (ΔΕΠ) με 911.140 δρχ. στην Ολυμπιακή Αεροπορία και με 651.000 στην πρώην ΕΑΣ, ενώ ο μέσος μισθός στη ΔΕΗ το 1998 ήταν 544.000 δρχ. Συνολικά δε, το 1998 για τη μισθοδοσία στις ΔΕΚΟ είχε διατεθεί 1 τρισεκατομμύριο δραχμές που αντιπροσώπευε το 30% των συνολικών εξόδων των ΔΕΚΟ!

«Χρυσό μισθό» σε ΔΕΠ, Ολυμπιακή, ΔΕΗ, ΟΤΕ

Μελέτη «φωτιά» του ΚΕΠΕ για τις σπατάλες των ΔΕΚΟ

Τη μελέτη αυτή την είχε εκπονήσει ομάδα του ΚΕΠΕ υπό τον τότε πρόεδρο του Κέντρου αυτού καθηγητή Γιώργο Ζαννιά, ο οποίος σήμερα είναι ο πρόεδρος του Σώματος Οικονομικών Εμπειρογνομόνων (ΣΟΕ) και «δεξί χέρι» του υπουργού Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου... Φυσικά η μελέτη αυτή δεν αξιοποιήθηκε από την κυβέρνηση Σημίτη, καθώς εν όψει των ευρωεκλογών του Ιουνίου του 1999 αλλά και των επικείμενων εθνικών εκλογών του 2000, το ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσε να δυσαρεστήσει την πλειοψηφία των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ, καθώς, κατά βάση είχαν διοριστεί με... κομματικά κριτήρια! Έτσι, τα πράγματα δεν άλλαξαν στις ΔΕΚΟ. Μάλιστα, στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι όταν κλήθηκε να σχολιάσει το περιεχόμε-

νο της μελέτης αυτής ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου — που προϊστάτο και του ΚΕΠΕ — δήλωσε ότι: είναι μύθος η αντίληψη ότι η Ελλάδα έχει τον μεγαλύτερο δημόσιο τομέα, ερμηνεύοντας στοιχειά εκείνης της μελέτης, σύμφωνα με τα οποία η σχέση των δημοσίων δαπανών προς το ΑΕΠ ήταν το 1997 στη χώρα μας το 41,8%, ενώ σε αρκετά κράτη της Ε.Ε. το ποσοστό αυτό ήταν υψηλότερο! Ωστόσο, στη μελέτη εκείνη του ΚΕΠΕ διευκρινιζόταν ότι «η μείωση των δαπανών του δημοσίου τομέα στην Ελλάδα οφειλόταν κατά κύριο λόγο στην περικοπή των επενδύσεων και τον περιορισμό των τόκων για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, λόγω της πτώσης των επιτοκίων, ενώ, αντίθετα τονιζόταν ότι: οι

καταναλωτικές δαπάνες του ελληνικού Δημοσίου δεν έχουν παρουσιάσει σημαία μείωσης!

Ξέφυγαν οι δαπάνες στο Α' τρίμηνο

Στις 15 Απριλίου ανακοινώθηκαν τα στοιχεία της πορείας του προϋπολογισμού του Α' τριμήνου του 1999. Από τα στοιχεία αυτά προέκυπτε ότι στο τρίμηνο Ιανουαρίου-Μαρτίου οι δαπάνες στο σύνολό τους είχαν αυξηθεί κατά 7,5%, ενώ ο στόχος ήταν να αυξηθούν κατά 4,5%. Παράλληλα, τα έσοδα αυξήθηκαν κατά 12,27% έναντι στόχου 5,83%, όχι όμως από φορολογικά έσοδα και από τη σύληψη της φοροδιαφυγής, αλλά γιατί το Δημόσιο εισέπραξε τα μερίσματα που εδικαιούτο από τη συμμετοχή του ως μέτοχος στις ΔΕΚΟ!

Την επόμενη όμως ημέ-

ρα, στις 16 Απριλίου 1999, δόθηκε στη δημοσιότητα η πρώτη έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) για την πορεία της ελληνικής Οικονομίας, στην οποία δεν υπήρχαν εκτιμήσεις, αλλά απλώς καταγράφονταν τα βασικά οικονομικά μεγέθη, όχι μόνο των 11 χωρών της Ευρωζώνης, αλλά και των χωρών που βρίσκονταν εκτός Ευρωζώνης. Έτσι για την περίπτωση της Ελλάδος αναφέρονταν τα ακόλουθα:

• «Στο πρόσφατο παρελθόν, η Ελλάδα διήλθε μία περίοδο έντονης οικονομικής ανάπτυξης. Ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ ήταν 3,2% το 1997 και επιταχύνθηκε στο 3,7% το 1998. Το 1998 σημειώθηκε αξιόλογη ενίσχυση της βιομηχανικής παραγωγής και των κατασκευών. Η ισχυρή επέκταση των επενδύσεων (τόσο των

δημοσίων επενδύσεων, συνδεδεμένη με τη χρηματοδότηση των διαρθρωτικών ταμείων της Ε.Ε., όσο και των ιδιωτικών) και οι αυξανόμενες εξαγωγές ήταν οι δύο παράγοντες που συνετέλεσαν σ' αυτήν την οικονομική μεγέθυνση». Ωστόσο, στη συνέχεια της έκθεσης αυτής, τονίζονταν τα ακόλουθα:

• «Η καταναλωτική ζήτηση μειώθηκε εξαιτίας της συγκράτησης των μισθών σε συνδυασμό με την ελαφρά αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης και τους αρνητικούς όρους του εμπορίου, τους οποίους συνεπαγόταν η υποτίμηση της δραχμής στις αρχές του 1998».

• «Το ποσοστό της καταγεγραμμένης ανεργίας παραμένει υψηλό σε μέσο επίπεδο 9.9% το 1998».

Τι ανέφερε η πρώτη έκθεση της ΕΚΤ

• «Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου (το οποίο εν μέρει υπερεκτιμάται από τις μη καταγεγραμμένες εξαγωγές) εκτιμάται ότι έχει παραμείνει στο ίδιο υψηλό επίπεδο, όπως και το 1997 (περίπου στο 15% του ΑΕΠ), επειδή η θετική επίδραση των χαμηλότερων τιμών των εισαγομένων ενεργειακών προϊόντων αντισταθμίστηκε από τους αρνητικούς όρους εμπορίου, λόγω της υποτίμησης της δραχμής».

• «Ο κύριος παράγοντας που συνετέλεσε στην αποκλιμάκωση του πληθωρισμού είναι η επιβράδυνση του ρυθμού ανόδου του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, χάρη και στις συγκρατημένες μισθολογικές αυξήσεις (οι οποίες υποβοηθήθηκαν από τις φθίνουσες πληθωριστικές προσδοκίες και τις αντιπληθωριστικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα). Και στη συνέχεια προστίθενται και τα ακόλουθα για τον περίφημο «σκληρό πυρήνα» του πληθωρισμού:

• «Ο πυρήνας του πληθωρισμού, μετρούμενος με τον Ευρωπαϊκό Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΕυΔΤΚ) χωρίς τις τιμές των εποχικών ειδών διατροφής και της Ενέργειας, παρόλο που ακολουθούσε πτωτική πορεία, ανερχόταν σε 4,4% τον Ιανουάριο του 1999».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ